

AKTIVITETER

KVINDEHUSET

Nødvendigheden af at have et kvindehus blev mærkbar i slutningen af den første Femø-lejr. Vi var bange for at rejse hjem, for vi havde ikke noget sted, hvor vi kunne mødes igen og fortsætte arbejdet og udvikle os videre sammen. Mange prioriterede nu arbejdet for at skaffe os et kvindehus højest. Godt en måned efter at teltpladsen på Femø var ryddet, den 15. september 1971, besatte 30 kvinder tre gamle saneringshuse i gaden Åbenrå i Københavns indre by. Aktionen var et led i Slumstormerbevægelsens september-offensiv, som vi også på anden måde deltog i. I løbet af en time var cafeen malet og vinduerne pudsede, så vi kunne invitere folk indenfor på kaffe og snak, som vi havde lært af de andre slumstormere. Vi delte også løbesedler ud. Politiet var der straks,

men da Københavns Universitet, som ejede husene, ikke ønskede politiets indblanding, gik de igen.

I løbet af den næste måned arbejdede mange kvinder på at indrette det største hus, nr. 26, til Kvindehus, og de to mindre, nr. 28 og 30, til kvindekollektiver. Huset bestod af 4 etager med to 2-værelses-lejligheder og et minimalt køkken på hver etage. Desuden et ganske smalt sidehus og en kælder, der blev indrettet til tøjbytnings-central og lagerrum. De tre baghuse blev også brugt som lagerplads.

Heldigvis var eftersommeren lang og varm, så huset var nogenlunde gjort i stand, da det blev koldt, og vi virkelig kom til at mærke husets dårlige stand. Nogle café-vagter blev syge af at sidde der, fordi vi ikke havde ordentlig opvarmning. Istandsættelsen af huset viste sig at være et meget hårdt arbejde, fordi meget var råddent og misligholdt gennem mange år. Et sted voksede store paddehatte ud fra tagbjælkerne. Alt måtte repareres og males, og eftersom vi var kvinder, vidste vi ikke meget om, hvordan det skulle gøres. Vi kendte dårligt nok det værktøj, der skulle bruges til det. Men det lærte vi efterhånden. Vi tilsluttede elektriciteten i de gamle installationer, og det er et mirakel, at ingen kom til skade med det. Vi havde evige problemer med overgang i systemet og propper, der sprang. Da vi fik et legaliseret lejemål med Musikhistorisk Museum, blev der indlagt bedre installationer for deres regning.

Den første vinter var hård at komme igennem, fordi kun en lille gruppe arbejdede fast med huset, og brugen af det var endnu ikke indarbejdet, og vi vidste ikke, om vi ville blive smidt ud om 3 måneder ellet et $\frac{1}{2}$ år. Vendepunktet kom, da Huset blev brugt til at forberede 1. maj-demonstrationen, og abortgruppen, der udsprang af en frustreret café-gruppe, arrangerede abort-uge den første uge af maj med daglige møder i Huset. I september startede vi med mandagsmøderne, som var åbne møder omkring forskellige emner. Her deltog kvinder i alle aldre og fra alle klasser og sociale grupper. Nogle kom for at snakke om aftenens emne, nogle for at se Huset for første gang, nogle for at høre om Rødstrømpebevægelsen, og nogle for at snakke med andre kvinder om deres daglige problemer. Senere viste filmgruppen film hver fredag, og det fungerede også som en indgang til Huset.

Bogcafé-gruppen startede tidligt efter Husets indtagelse med at skaffe kvindelitteratur og sælge blade og pjecer. Der kom også

hold i selvforsvar og yoga og senere i fødselsforberedelse. Øverst oppe var der "madras-rum", hvor boligløse, og kvinder, der ikke turde gå hjem til deres mænd, kunne overnatte. Især om sommeren blev det også brugt af kvinder fra provinsen og fra udlandet, der kom for at udveksle erfaringer og for at hente råd og inspiration til at starte kvindehuse andre steder.

Huset var kondemneret, og vi fik stadige breve fra kommunen, om at vi måtte rømme det. Det gjorde vi ikke. Kulturministeriet købte husene af Universitetet for senere at bruge dem til en udvidelse af Musikhistorisk Museum. I juni 72 fik vi en aftale med dem om, at de lavede nye el-installationer, at de betalte elektriciteten og vinduesreparationer over deres vedligeholdelseskonto, at vi fik mindst 6 måneders opsigelse, og at vi ikke skulle rykke ud, før håndværkerne rykkede ind. Vi betalte ingen husleje, og havde ikke nogen indblanding fra nogen myndigheder, bortset fra et forbud mod overnatning i Huset efter branden i nr. 16, der kostede et menneske livet. Da blev dørene også brandsikrede, og vi satte brandreb op i alle lejligheder.

Vi rev murene mellem baggårdene ned og forsøgte at få blomster til at gro. Da baghusene på grund af fare for sammenstyrtning blev revet ned, fik vi en stor fin gård, som vi brugte til tøjtørring, fester, soldyrkning, boldspil og megen anden hygge.

Huset blev kørt af selvstyrende grupper, der mødtes på et husmøde en gang om måneden. Husmødet var et informations- og diskussionsmøde, som efterhånden fik besluttende myndighed over Kvindehuset, men ikke over gruppernes arbejde.

Foråret 75 blev vi sagt op pr. 15. februar 76. Der blev dannet en genhusningsgruppe, bestående af kvinder fra Rødstrømpebevægelsen og Lesbisk bevægelse. De kontaktede mange forskellige myndigheder og mødte velvilje, men fik ikke lovning på noget konkret, så de kiggede sig også om efter tomme huse. Den 9. december indkaldte de bevægelserne til ekstraordinære koordinations- og fællesmøder, hvor der blev besluttet at tage et nyt hus i fællesskab. Genhusningsgruppen havde på forhånd organiseret nogle grupper, der skulle varetage bestemte funktioner under og efter besættelsen.

Vi delte os op i tre hold og drog på cykler, ben, i biler afsted til Prinsessegade 7, baghuset til den tidligere Koføeds Skole, som skulle sælges til Københavns kommune. Besættelsen blev gennemført med "militær præcision", som aviserne skrev dagen efter.

Den første tid overnattede mellem 50 og 100 kvinder på gulvet, dels for at være parat ved en evt. storm og dels for at kunne arbejde på istandsættelse og indkøring af Huset. Om natten havde vi vagthold ude. Politiet kom ikke, men der skete hørværk i form af brosten gennem vinduerne og haglgeværskydning, rødeknusning og senere mange indbrud. Så hurtigt som muligt flyttede vi alle ting fra Åbenrå, fik installeret telefoner og startede aktiviteter for at sætte os godt fast.

En stor gruppe boede i Huset indtil januar, da vi ikke mere anså det for nødvendigt at have fast vagt på. I Borgerrepræsentationen blev der nedsat et udvalg vedrørende brugen af Kofoeds Skole. Forhandlingsgruppen skrev mange breve til udvalget og havde foretræde for det. Vi inviterede også medlemmerne samlet og enkeltvis på besøg. Vi modtog tusinder af støtteerklæringer, som vi forelagde udvalget. Kommunen tilbød os et lille hus i Stengade 30,

som vi afslog. I maj måned blev vi tilbudt et større hus i Gøttersgade 37, som vi p.t. er i forhandlinger om.

På grund af det nye Hus er mange nye kvinder kommet til og nye aktiviteter er startet, som der ikke var mulighed for i det gamle Kvindehus. 8. marts var hele huset stopfuldt af kvinder, der stod i stimer på trappen og fyldte alle rum. Vi anslog, at over 1.000 kvinder havde været i huset den dag.

Alle kvinder kan bruge Kvindehuset. Der arrangeres hele tiden åbne møder og andre aktiviteter. Man får oplysning om dem ved at kigge på opslagstavlen i Huset eller at ringe til kontoret.

Rødstrømpebevægelsens kontor: hverdage 17.30 - 19.30.

Lesbisk bevægelses kontor: tirsdag og fredag 18.00 - 20.00.

Bogcafé: mandag-fredag 15.00-19.00.

I foråret har der været film hver torsdag aften og om tirsdagen har der været møder om stramminger og nedskæringer. Lignende ting vil foregå til efteråret, hvor der også vil starte en række kvindkurser under fritidsloven, som f.eks.: feministisk tyskundervisning, kvinder og seksualitet, kvinder i Kina, kvinder i U-lande, psykisk selvforsvar, kvindelitteratur.

ETTERMÅL PÅ FEM

I efteråret har der været film hver torsdag aften og om tirsdagen har der været møder om stramminger og nedskæringer. Lignende ting vil foregå til efteråret, hvor der også vil starte en række kvindkurser under fritidsloven, som f.eks.: feministisk tyskundervisning, kvinder og seksualitet, kvinder i Kina, kvinder i U-lande, psykisk selvforsvar, kvindelitteratur.

I efteråret har der været film hver torsdag aften og om tirsdagen har der været møder om stramminger og nedskæringer. Lignende ting vil foregå til efteråret, hvor der også vil starte en række kvindkurser under fritidsloven, som f.eks.: feministisk tyskundervisning, kvinder og seksualitet, kvinder i Kina, kvinder i U-lande, psykisk selvforsvar, kvindelitteratur.